

Cour d'appel de Paris zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy załącznik 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ⁽¹⁾ jest sprzeczny z art. 24 rozporządzenia Rady nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾ i w związku z tym nieważny, jako że stosowanie tego załącznika prowadzi do stwierdzenia, że odbiornik telewizyjny wyprodukowany w Polsce, w okolicznościach wskazanych w dokumentach postępowania, ma pochodzenie koreańskie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str 1)

⁽²⁾ Dz.U. 302, str 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Paris z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Société Vestel France przeciwko Administration des Douanes et Droits Indirects

(Sprawa C-448/05)

(2006/C 48/32)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 16 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Paris z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Société Vestel France przeciwko Administration des Douanes et Droits Indirects.

Cour d'appel de Paris zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy załącznik 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ⁽¹⁾ jest sprzeczny z art. 24 rozporządzenia Rady nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾ i w związku z tym nieważny, jako że stosowanie tego załącznika prowadzi do stwierdzenia, że odbiornik telewizyjny wyprodukowany w Turcji, w okolicznościach wskazanych w dokumentach postępowania, ma pochodzenie chińskie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str 1)

⁽²⁾ Dz.U. 302, str 1

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-452/05)

(2006/C 48/33)

(Język postępowania: francuski.)

W dniu 19 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez S. Pardo Quintillán i F. Simonetti, działające w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie zapewniając minimalnego zmniejszenia całkowitego ładunku ścieków doprowadzanych do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych na swym obszarze o co najmniej 75 % całkowitej ilości fosforu i o co najmniej 75 % całkowitej ilości azotu, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 5 ust. 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych ⁽¹⁾;
2. obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W 1999 r. Luksemburg wskazał, iż zamiast stosowania bardziej rygorystycznego oczyszczania ścieków komunalnych na swoim obszarze wybiera, na podstawie art. 5 ust. 4, całościową ocenę stopnia zmniejszenia ilości fosforu i azotu na obszarze wszystkich miast luksemburskich.

Jednakże, stosownie do ostatnich danych procentowych dotyczących zmniejszenia całkowitego ładunku ścieków doprowadzanych do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych przesłanych przez Luksemburg, warunki stosowania art. 5 ust. 4 nie zostały spełnione.

W związku z powyższym, Komisja jest zmuszona uznać, iż władze luksemburskie nie dowiodły, że nastąpiło minimalne zmniejszenie całkowitego ładunku ścieków doprowadzanych do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych w odniesieniu do fosforu i do azotu, o co najmniej 75 %, a zatem warunki stosowania art. 5 ust. 4 nie zostały spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 153, str. 40.